

til at være tilstede eller et Paalæg i saa Henseende; i sidste Tilfælde burde Ordet „maa“ vistnok forandres. I det hele troer jeg, at denne Bestemmelse er temmelig overflødig. Jeg kan nemlig ikke indsee, hvortil disse to Medlemmers Tilstedeværelse skal nytte, naar Blokken aabnes og Pengene tages ud; det skal vel være, for at de kunne udøve en Control; men naar der ingen Control er med Pengenes Nedlæggelse i Blokken, synes det unyttigt at kontrollere Udtagelsen. Med Hensyn til, at det i Udkastets § 6 er foreslaaet, at, dersom der imod Forventning skulde være Anledning til Klage, skulde Sagen afgjøres af Biskoppen, vil jeg, uagtet jeg deler de Herrers Mening, som ville, at det geistlige Element skal have saa liden Indflydelse som muligt paa verdslige Anliggender, dog i dette Tilfælde foretrække Udkastet for Udvalgets Forslag, da jeg betragter hele nærværende Spørgsmaal nærmest som en kristelig Kjærlighedsgjerning, hvor jeg vil foretrække Biskoppens Afgjørelse for Sogneforstanderskabets.

Dahlerup C. C.: Den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, er vistnok meget smuk og meget kristelig, men jeg frygter for, at den ikke finder sin rette Løsning ved de Bestemmelser, der her ere foreslaaede. Jeg frygter for, at disse Bestemmelser endogsaa ville virke skadeligt med Hensyn til Gjennemførelsen af denne virkelig kristelige Tanke. Naar man nemlig nøiere seer paa Lovforslaget, seer bort fra dets Titel og seer hen til Bestemmelserne, det indeholder, saa gaae de kun ud paa, om jeg saa maa sige, at regulere den private Godgjørenhed, at bringe den private, kristelige Godgjørenhed ind under Lovens Omraade. Jeg troer, at det er uheldigt paa denne Maade at gribe ind i, hvad der bør være et aldeles privat Anliggende. Jeg frygter for, at naar man ved Lov vil bestemme, at de Kjærlighedsgaver, Nogen vil give til de Fattige, skulde gives til den og den Bestyrelse og af den og den Bestyrelse uddeles, vil man derved opnaae det Modsatte af, hvad man havde ifinde, idet man netop derved vil svække Tilhøieligheden til at give saadanne Gaver. Jeg troer, at naar den kristelige Godgjørenhed

skal finde sin rette Virksomhed, saa bør den ikke paa nogensomhelst Maade indskrænkes eller begrænses eller paa nogen Maade komme i Berøring med Love, men at det bør være sande Kjærligheds Gjæringer. Det kunde vistnok virke hæmmende i den ommeldte Henseende, om det ved Lov var bestemt, hvilke Bestyrere og Uddelere der skal være af saadanne Gaver. Det kan tænkes, at de Folk, der bleve valgte dertil, ikke vare de, som de Fleste kunde ønske dertil, ikke vare de, der meest vare besjælede af den Aand, der er en nødvendig Egenstabs hos dem, der skulle styre en saadan Forening, og at det, at der blev valgt saadanne Mænd, kunde afholde Andre, der ellers kunde søle Kalb til at udføre en saadan Gjerning, fra at virke til Bedste for de Trængende. Jeg indseer heller ikke, at der er nogen Nødvendighed for ved Lov at bestemme, hvorledes Bestyrelsen af saadanne Gaver skal være, da der for Enhver, der søler Trang til at vise Godgjørenhed, gives et Medium, igjennem hvilket de kunne tilfredsstille denne Trang, nemlig Sognepræsten, der ifølge sin Stilling er, om jeg saa maa sige, de Fattiges Bærge og den, der bedst maa kjende til, til hvem saadanne Gaver retteligt bør uddeles. Det foreskommer mig som sagt derfor, at den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, ikke bliver tilfredsstillende løst ved samme. Dersom imidlertid denne min Anskuelse, som jeg ikke har hørt udtale af nogen Anden, ikke skulde finde Thingets Bisald, men Lovforslaget skulde blive vedtaget, vil jeg dog tillade mig at foreslaae, at Titlen paa Loven bliver forandret. Loven er foreslaaet at skulle kaldes en Forandring i den anordnede Fattigforsørgelse, men jeg troer, at dette Navn paa Loven er aldeles urigtigt. Efterat jeg havde seet Bestemmelserne i Lovforslaget og læst det igjennem, spurgte jeg mig selv: hvori bestaaer den Forandring i Fattigforsørgelsen, der skal gjøres ved Lovforslaget? og jeg har ikke kunnet finde noget Andet, end at det nuværende Fattigvæsen mister det Par Skilling, der hidtil ere indkomne ved Fattigtavlernes Ombyrden, og at de skulle uddeles igjennem den nu foreslaaede nye Fattigbestyrelse. Det er den eneste Forandring i det nuværende Fattigvæsen, der iværksættes ved denne